

Θαβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Με περηφάνια κ̅ συγκίνηση, οι μαθητές των σχολικών μονάδων της ενορίας μας υψώνουν την σημαία της πατρίδας μέσα στον Ιερό Ναό, τιμώντας την 25η Μαρτίου, ημέρα πίστewς, ελευθερίας κ̅ εθνικής αναγέννησης. Ελλάδα κ̅ Ορθοδοξία, ενωμένες στις καρδιές των παιδιών μας, κρατούν ζωντανό το φως της ιστορίας κ̅ της ελπίδας.

Σαρώστε αυτό τον κωδικό με την κάμερα του κινητού σας και γίνετε μέλος της κοινότητας «Μεταμόρφωση» στο Viber.

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Γεώργιος Μπερμπερίδης

Δημήτριος Χότας

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Μαρία Ψωμά

Ευαγγελία Κατραμίδου

Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΛΥΣΗΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΒΟΛΑ

ΕΝΤΥΧΙΑ

ΟΙ ΕΘΙ-ΜΕΡΟΙ

ΕΠΙΧΡΟΝΙΑ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

Πώς στεκόμαστε μέσα στον Ναό

Η παρουσία μας στον ιερό ναό δεν είναι μια απλή συνήθεια ή κοινωνική συνάθροιση· είναι συνάντηση με τον ζωντανό Θεό. Γι' αυτό και η Εκκλησία, μέσα από την Αγία Γραφή και την πατερική της παράδοση, μας διδάσκει όχι μόνο να εκκλησιαζόμαστε, αλλά και πώς να στεκόμαστε μέσα στον χώρο της θείας λατρείας.

Ο απόστολος Παύλος θέτει τον θεμέλιο κανόνα «Πάντα εὐσημόνωνς καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω» (Α΄ Κορ. 14, 40). Η τάξη και η ευπρέπεια δεν είναι εξωτερικά σχήματα, αλλά φανέρωση της εσωτερικής πνευματικής κατάστασης. Ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τονίζει ότι «ο ναός είναι ουρανός επί της γης» και μας καλεί να στεκόμαστε με φόβο Θεού και προσοχή, όπως αρμόζει στην παρουσία Του.

Δυστυχώς, πολλές φορές παρατηρείται μέσα στους ναούς έλλειψη συγκέντρωσης συνομιλίες, άσκοπες μετακινήσεις, πράξεις που διασπών την ενότητα της προσευχής. Οι Πατέρες της Εκκλησίας είναι σαφείς η σιωπή, η ευλάβεια και η προσοχή δεν είναι τύποι, αλλά ουσία της λατρείας.

Ο άγιος Βασίλειος ο Μέγας διδάσκει ότι ο νους πρέπει να είναι «αμέριμνος και προσηλωμένος», ενώ ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός επισημαίνει ότι η όρδια στάση αποτελεί έκφραση τιμής και πνευματικής εγρήγορσης. Δεν πρόκειται για τυπικότητα, αλλά για ομολογία πίστεως.

Για να υπάρχει τάξη και ομοιομορφία, η Εκκλησία έχει διαμορφώσει συγκεκριμένη λειτουργική στάση των πιστών. Τα βασικότερα σημεία στα οποία στεκόμαστε όρδιοι είναι τα εξής:

Κατά τον Όρδο στεκόμαστε όρδιοι:

- Κατά την ανάγνωση του **Εξαψάλμου**. Η στιγμή αυτή είναι μία από τις πιο κατανοητικές της ακολουθίας. Ο Εξάψαλμος διαβάξεται μέσα σε βαθιά σιωπή και αποτελεί ώρα προσευχής, περισυλλογής και εσωτερικής εγρήγορσης.
- Κατά την ανάγνωση του **Εωθινού Ευαγγελίου**. Το άκουσμα του Ευαγγελίου (διαβάξεται το πρωί μέσα από το ιερό και στην συνέχεια το προσκυνούν οι πιστοί) είναι στιγμή ιερή. Στεκόμαστε όρδιοι με προσοχή και ευλάβεια, διότι ακούμε τον ίδιο τον λόγο του Κυρίου.
- Κατά τις **Καταβασίες**. Ιδιαίτερα όταν ψάλλονται οι Καταβασίες, και μάλιστα στα σημαντικά σημεία της ακολουθίας, η στάση του πιστού είναι όρδια, ως έκφραση σεβασμού και συμμετοχής.
- Κατά την **Ενάτη Ωδή**, δηλαδή στο «**Τὴν Τιμιωτέραν**». Η στιγμή αυτή είναι αφιερωμένη στην Υπεραγία Θεοτόκο και έχει ιδιαίτερη ιερότητα. Η όρδια στάση εκφράζει ευλάβεια και τιμή προς

το πρόσωπό της.

- Κατά τη Μεγάλη Δοξολογία. Όταν αρχίζει η Δοξολογία με το «**Δόξα Σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς**», το εκκλησίασμα στέκεται όρδιο. Είναι στιγμή πανηγυρική και δοξολογική, κατά την οποία η Εκκλησία υμνεί τον Θεό με μεγαλοπρέπεια. Αυτές είναι οι βασικές στιγμές του Όρθρου κατά τις οποίες στεκόμαστε όρδιοι, ώστε η συμμετοχή μας να είναι συνειδητή και ευλαδική.

Στιγμές κατά τις οποίες στεκόμαστε όρδιοι στη Θεία Λειτουργία

- Στην έναρξη της Θείας Λειτουργίας, κατά την εκφώνηση «**Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...**». Η έναρξη της Θείας Λειτουργίας είναι η είσοδος στο μεγάλο μυστήριο της Βασιλείας του Θεού στεκόμαστε όρδιοι με ευλάβεια και προσοχή.
- Κατά τα Αντίφωνα, δηλαδή όταν ψάλλονται τα «**Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**» και «**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...**» Στα σημεία αυτά δεν αρμόζει αμέλεια ή χαλαρότητα, αλλά προσεκτική στάση, διότι το εκκλησίασμα συμμετέχει ενεργά στη δέηση της Εκκλησίας.
- Κατά τη **Μικρή Είσοδο**. Η Μικρή Είσοδος είναι ιερή πομπή όπου ο ιερέας ή ο διάκονος κρατά στα χέρια του το Ευαγγέλιο και αυτή η πορεία συμβολίζει την εμφάνιση του Χριστού στην δημόσια δράση και γι' αυτό το εκκλησίασμα στέκεται όρδιο με προσοχή και σεβασμό.
- Κατά τον Τρισάγιο Ὑμνο «**Άγιος ο Θεός...**». Η ψαλμωδία του Τρισαγίου (λέγεται έτσι γιατί έχει μέσα τρεις φορές την λέξη άγιος) είναι ιδιαίτερα ιερή και πανηγυρική στεκόμαστε όρδιοι, συμμετέχοντας στην αγγελική δοξολογία.
- Κατά την ανάγνωση του **Ιεροῦ Ευαγγελίου**. Όπως και στον Όρθρο, έτσι και εδώ το άκουσμα του Ευαγγελίου απαιτεί όρδια στάση, σιωπή και πλήρη προσοχή.
- Κατά τον Χερουδικό Ὑμνο, «**Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες...**». Στο σημείο αυτό στεκόμαστε όρδιοι, διότι, όπως λέει ο ύμνος, εικονίζουμε μυστικά τα Χερουβίμ. Δεν είναι ορθή στάση να καδόμεστε την ώρα που η Εκκλησία μας καλεί να μιμηθούμε τις αγγελικές δυνάμεις, οι οποίες στέκονται με φόβο και τρόμο ενώπιον του Θεού.
- Κατά τη **Μεγάλη Είσοδο**. Όταν μεταφέρονται τα Τίμια Δώρα από την Πρόθεση στην Αγία Τράπεζα, το εκκλησίασμα στέκεται όρδιο, με ευλάβεια και εσωτερική προσευχή. Η στιγμή αυτή είναι εξαιρετικά ιερή και απαιτεί απόλυτη προσοχή, καθώς συμβολίζει την πορεία του Χριστού προς το εκούσιο Πάδος και τη Σταύρωσή Του.
- Από την εκφώνηση «**Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν...**» και έπειτα. Από το σημείο αυτό αρχίζει πλέον η πιο ιερή ενότητα της Θείας Λειτουργίας, η Αναφορά. Στεκόμαστε όρδιοι, συμμετέχοντας με κατάνυξη την πορεία προς τον καθαγιασμό

των Τιμίων Δώρων.

- Κατά τον **καθαγιασμό των Τιμίων Δώρων**. Είναι η καρδιά της Θείας Λειτουργίας εκεί τελείται το μέγα μυστήριο της μεταβολής του άρτου και του οίνου σε Σώμα και Αίμα Χριστού. Η όρδια στάση εδώ είναι έκφραση πίστεως, λατρείας και ιερής προσοχής.
- Κατά το «**Εξαιρέτως...**» και τις μνημονεύσεις. Στη στιγμή αυτή η Εκκλησία μνημονεύει την Παναγία και προσεύχεται για ζώντες και κεκοιμημένους. Ο πιστός στέκεται όρδιος και συμμετέχει εσωτερικά στην κοινή δέηση.
- Κατά το «**Πάτερ ἡμῶν**». Η Κυριακή προσευχή, που ονομάζεται έτσι διότι παραδόθηκε από τον ίδιο τον Κύριο στους μαθητές Του (όπως και η ημέρα Κυριακή έλαβε το όνομά της από τον Κύριο, εξαιτίας της Αναστάσεώς Του αυτή την ημέρα) αποτελεί κορυφαία στιγμή της Θείας Λειτουργίας, όλο το εκκλησίασμα στέκεται όρδιο και προσεύχεται ενωμένο.
- Γενικά από τη στιγμή που ο Χριστός είναι παρών επί της **Αγίας Τραπέζης** μέχρι τη **Θεία Κοινωνία**. Από τον καθαγιασμό και μετά, η Εκκλησία καλεί τους πιστούς να στέκονται με φόβο Θεού, διότι ενώπιόν τους βρίσκεται ο ίδιος ο Χριστός, προσφερόμενος «εις βρώσιν καὶ πόσιν» για τον αγιασμό και τη σωτηρία των ανθρώπων.
- Κατά τη στιγμή της προσκλήσεως «**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως**

καὶ ἀγάπης προσέλδετε». Η ιερότητα της στιγμής αυτής είναι αυτονόητη δεν υπάρχει χώρος για συνομιλίες, μετακινήσεις ή διασύννη.

Όλα αυτά, βέβαια δεν πρέπει να εκλαμβάνονται ως ξηροί κανόνες. Η Εκκλησία δεν ζητεί μόνο εξωτερική τήρηση, αλλά κυρίως εσωτερική συμμετοχή. Το σώμα στέκεται όρδιο, για να μάθει και η ψυχή να στέκεται άγρυπνη ενώπιον του Θεού, η ευλάβεια, η σιωπή, η προσοχή, η μη συνομιλία, η αποφυγή αταξίας, όλα αυτά συνδέτουν το ήθος του εκκλησιαζομένου ανθρώπου.

Παράλληλα, πρέπει να σημειωθεί ότι η Εκκλησία πάντοτε δείχνει διακρίση και φιλανθρωπία για όσους, λόγω ηλικίας, ασθενείας ή σοβαρής αδυναμίας, δεν μπορούν να παραμένουν όρδιοι πολλή ώρα. Αυτοί μπορούν να κάθονται στα σημεία που τους είναι αναγκαίο, χωρίς ενοχή, αλλά με σεβασμό και κατά δύναμιν συμμετοχή.

Η ευπρέπεια μέσα στον ναό δεν είναι ζήτημα τύπων, αλλά έκφραση πίστεως. Όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει πού βρίσκεται, τότε αλλάζει αυθόρμητα και η στάση του, ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, με οδηγό την Αγία Γραφή και τη διδασκαλία των Πατέρων, να στεκόμαστε μέσα στον ναό «**εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν**», ώστε η συμμετοχή μας να γίνει αληθινή εμπειρία Θεού. Γένοιτο.

*Αρχιμανδρίτης
του Οικουμενικού Θρόνου
Νικόλαος Παπαγεωργίου*

1826 -2026

200 χρόνια από την Έξοδο του Μεσολογγίου

Τη νύχτα μεταξύ 10ης και 11ης Απριλίου 1826 λίγοι φτωχοί, πεινασμένοι, ρακένδυτοι, εξαθλιωμένοι Έλληνες απέδειξαν πως μπορεί τα σώματά τους να ήταν τλαιπωρημένα αλλά οι ψυχές τους ήταν ελεύθερες και αγέρωχες. Από τότε οι άνθρωποι αυτοί με το αίμα τους κέρδισαν έναν τίτλο: Ελεύθεροι Πολιορκημένοι. Μπορεί να μην είχαν πανεπιστημιακές σπουδές, όμως η ιστορία ήταν γραμμένη στο αίμα τους και γνώριζαν πως κάποια φοράς οι Έλληνες γράφουν την ιστορία "δια αίματος και όχι δια μέλανος". Ακολούθησαν το παράδειγμα του Λεωνίδα, του Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, του Γρηγορίου του Έ. Είχαν την ευκαιρία να φύγουν και να σωθούν. Προτίμησαν να μείνουν στον τόπο τους, να μείνουν πιστοί στις αρχές τους και να πεθάνουν. Χρόνια αργότερα τα ωραία παιδιά απελευθερωτικού αγώνα της Κύπρου, της ΕΟΚΑ, έλεγαν: "έκλεξαί όσο μπορείς τον τρόπο του θανάτου σου". Οι Πολιορκημένοι του Μεσολογγίου διάλεξαν και η επιλογή τους, τους δικαίωσε.

Το Μεσολόγγι επαναστάτησε στις 20 Μαΐου 1821. Λόγω της στρατηγικής του θέσης έγινε έδρα της διοίκησης της Δυτικής Ελλάδος (Οργανισμός Δυτικής Χέρσου Ελλάδος). Το 1822 ξεκινά η πρώτη πολιορκία του Μεσολογγίου. Πολιορκείται από τα στρατεύματα του Κιουταχί και του Ομέρ Βρυώνη. Μετά από δύο μήνες πολιορκίας οι Τούρκοι αναγκάζονται να λύσουν την πολιορκία, έχοντας υποστεί μεγάλες απώλειες. Το 1823 ένα νέο τουρκικό στράτευμα με επικεφαλής τον Μουσταή πασά κατευθύνθηκε προς το Μεσολόγγι, αλλά αναλύθηκε στην πολιορκία του γειτονικού Αιτωλικού. Οι Τούρκοι αποτυγχάνουν να καταλάβουν το Αιτωλικό, λύνουν την πολιορκία και αποσύρονται.

Το 1825 ο Κιουταχί συγκέντρωσε μεγάλο στρατό στη Λάρισα και κατευθύνθηκε στο Μεσολόγγι. Στα τέλη Απριλίου ξεκίνησε την πολιορκία του Μεσολογγίου. Όλες οι επιθέσεις που επιχείρησε ο Κιουταχί εναντίον της πόλης απέτυχαν, όπως και η προσπάθεια του να αποκλείσει τον ανεφοδιασμό της πόλης από στεριά και θάλασσα. Οι πολιορκημένοι συνεννοήθηκαν με τον Καρραϊσκάκη ο οποίος παρενοχλούσε τους Τούρκους και ανάγκασε τον Κιουταχί να περάσει σε θέση άμυνας. Ο σουλτάνος αντιλήφθηκε πως η πολιορκία θα ήταν χρονοβόρα και για αυτό ήρθε σε συνεννόηση με τον Ιμπραήμ. Ο Ιμπραήμ συγκεντρώνει τεράστιες δυνάμεις στην Αλεξάνδρεια 145 πλοία, μεταγωγικά και πολεμικά (τουρκικά, αλγερινά, αιγυπτιακά και τριπολίτικα πλοία), ενώ υπήρχαν και κάποια πλοία υπό

διάφορες ευρωπαϊκές σημαίες. Συγκεντρώνονται 8000 Άραβες, 1200 ιππείς και 800 άτακτοι Τούρκοι που εκγυμνάζονται υπό την επίβλεψη Γάλλων αξιωματικών. Ταυτόχρονα, μεγάλες ποσότητες τροφίμων φτάνουν στην Αλεξάνδρεια από τα γαλλικά λιμάνια. Με όλες αυτές τις δυνάμεις ο Ιμπραήμ στόχευε στην άλωση του Μεσολογγίου και στην ισοπέδωση της Πελοποννήσου.

Η πολιορκία ξεκινά και πάλι, ωστόσο, μέχρι τον Φεβρουάριο του 1826 οι Τούρκοι δεν είχαν σημειώσει καμία επιτυχία. Ο Ανδρέας Μιαούλης με τον στόλο του κατάφερε να ανεφοδιάζει το Μεσολόγγι και η άμυνα των πολιορκημένων παρέμεινε ισχυρή. Από τον Μάρτιο όμως η κατάσταση αλλάζει. Οι Τούρκοι ελέγχουν τις στρατηγικές νησίδες της λιμνοθάλασσας Βασιλάδι και Ντολμά, ενώ οι Έλληνες κατάφεραν να διατηρήσουν τον έλεγχο της Κλεισόβας και προκάλεσαν μεγάλες απώλειες στον στρατό του Ιμπραήμ. Όμως ο ελληνικός στόλος δεν μπορεί πια να ανεφοδιάσει την πολιορκημένη πόλη. Η πείνα θερίζει. Αρχίζουν και τρώνε γάτες, σκυλιά μουλάρια και άλογα. Πείνα, κρύο, ελονοσία. Οι Πολιορκημένοι αργοσβήνουν. Μπροστά σε αυτή την κατάσταση το συμβούλιο των οπλαρχηγών και των προκρίτων αποφασίζει την έξοδο το Σάββατο του Λαζάρου με ξημερώματα της Κυριακής των Βαΐων 10 με 11 Απριλίου 1826. Το σχέδιο μάλλον προδόθηκε. Ο Τζόρτζ Φίνλεϊ υπολογίζει σε 4000 τους πεσόντες σε 3000 τους αιχμαλώτους και σε 2000 τους διασωθέντες.

Το Μεσολόγγι έπεσε. Σχεδόν αμέσως διαλύεται η τρίτη εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου και παραιτείται η κυβέρνηση Κουντουριώτη. Το φιλελληνικό κίνημα στο εξωτερικό αναθερμαίνεται. Ο Αμερικανός φιλέλληνας Σάμιουελ Γκρίντλεϊ Χάου αναφέρει: "η πτώση της ιερής πόλεως αποτελεί την ενοχοποιητική απόδειξη της εγωιστικής αδιαφορίας του χριστιανικού κόσμου". Σύμφωνα με φήμες που κυκλοφορούσαν εκείνη την εποχή ο σουλτάνος ζήτησε την καταστολή της Επανάστασης από τα στρατεύματα της Ιεράς Συμμαχίας. Λέγεται πως ο αυστριακός καγκελλάριος Μέτερνιχ απάντησε: "Τώρα πια μετά το Μεσολόγγι αυτό είναι αδύνατο".

Ο Θεός ας αναπαύει τις ψυχές όλων αυτών που έδωσαν το είναι τους για την ελευθερία και ας χαρίζει φώτιση σε όλους εμάς να τους τιμούμε και να τους φυλάμε στην καρδιά μας. Αιώνια τους η μνήμη!

Επιμέλεια:
Μαρία Ψωμά

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

ζήσε την εμπειρία από κοντά!

το Θαβώρ

καλοκαίρι 2026

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ

Για παιδιά και εφήβους

A' περίοδος: 29 Ιουνίου έως και 6 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

B' περίοδος: 6 Ιουλίου έως και 13 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

Γ' περίοδος: 13 Ιουλίου έως και 22 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Β' Γυμνασίου* έως και Γ' Λυκείου*

**πρόκειται για την σχολική τάξη που θα φοιτήσουν*

·Τιμή συμμετοχής: 150 ευρώ

·Συμμετοχή με voucher ΔΥΠΑ, ΕΦΚΑ & ΔΕΗ και οποιοδήποτε φορέα

Πληροφορίες: 697 20 56 408 (π. Νικόλαος)

Δελφών και Μιαούλη,

www.inmetamorfoseos.gr www.tothavor.gr

Facebook: το Θαβώρ, Instagram: tothavor

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Φεβρουάριος - Μάρτιος 2026

Άρχισε το Τριώδιο. Κυριακή 1^η Φεβρουαρίου, του Τελώνου και Φαρισαίου. Ξεκίνησε η ευλογημένη περιόδος που θα κορυφωθεί το Άγιο Πάσχα.

Όπου κι αν σταθεί σήμερα ο άνθρωπος, βλέπει ολόγυρά του τεράστια «Εγώ». Συχνά οι συζητήσεις ξεκινούν και τελειώνουν με το «θα γίνει αυτό που λέω Εγώ, αυτό αποφάσισα Εγώ» και άλλα παρόμοια. Ο Φαρισαίος της παραβολής ήταν άνθρωπος της εκκλησίας και δυστυχώς, τα λόγια αυτά ακούγονται και σήμερα και από ανθρώπους της εκκλησίας. Δεν είναι μόνο τα λόγια που εκστομίζουμε, είναι η ευρύτερη στάση της ζωής μας. Θέλουμε να φιγουράρουμε στο κέντρο κάθε γεγονότος, για να φαίνεται η «αξιοσύνη» μας, ζητώντας ταυτόχρονα ανταμοιβή για καθετί, σε μια σχέση δύνει και λαβείν, τόσο με το Θεό όσο και με τους γύρω μας.

Στις 2 Φεβρουαρίου, η εορτή της Υπαπαντής του Χριστού, εκτός από Δεσποτική, τιμάται και ως Θεομητορική, αποδίδοντας την τιμή που έπρεπε στο πρόσωπο της Μητέρας του Χριστού, πρότυπο ταπείνωσης, προσφοράς, αυτοθυσίας και κατ'επέκταση σε όλες τις μητέρες τιμώντας τους κόπους και την ανεκτίμητη προσφορά τους στην οικογένεια και την κοινωνία.

Το έλεος και την απέραντη αγάπη του πατέρα, ξαναζήσαμε την επομένη Κυριακή, με την Παραβολή του Ασώτου ή του Σπλαχνικού Πατέρα. Την ανερμήνευτη και απροσδόκητη ανοχή, τη μακροθυμία και την αγάπη με την οποία μας περιμένει να επιστρέψουμε κι εμείς στο σπίτι Εκείνου, κάθε φορά που η αμαρτία

μας νικά και μας απομακρύνει από κοντά Του. Η πίστη αυτή, στηρίζει την ελπίδα μέσα μας, μας γεμίζει με αισιοδοξία κάθε στιγμή της ζωής μας, μας δίνει ανακούφιση και χαρά. Ποτέ μην αμφιβάλλουμε για την αγάπη του Θεού, για τη διάθεσή Του και τη δύναμή Του να συγχωρεί τα πάντα και τους πάντες. Από μας περιμένει τη μετάνοια, την ταπείνωσή μας και μας καλεί να εξετάσουμε τον εαυτό μας και τα πάθη μας.

Την ίδια μέρα, 8 Μαρτίου, δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου, πραγματοποιήθηκε με τη χάρη του Θεού, για 14^η χρονιά, η ετήσια συνεστίαση **«Ας κρατήσουν οι χοροί...»**, στην αίθουσα τελετών του Ναού μας. Μοιραστήκαμε μερικές ώρες ξενοιασιάς, προσεγγίζοντας περισσότερο ο ένας τον άλλο, σ' αυτήν την υλική τράπεζα, που τόσο όμορφα επιμελήθηκαν οι διοργανωτές, με τη στήριξη του κ. Γιάννη Αλεξίου. Η παραδοσιακή, ζωντανή μουσική και ορχήστρα, με τη φωνή του καλλικέλαδου πρωτοψάλτου του Ναού του Αγίου Παντελεήμονος, Χρυσοβαλάντη Κραβαρίτη και όχι μόνο, η ωραία ενοριακή, οικογενειακή ατμόσφαιρα, το φαγητό, ο χορός και η καλή διάθεση, συνέθεσαν το απολαυστικό μεσημέρι!

Στα πλαίσια της συμμετοχής όλων στα μυστήρια της εκκλησίας, έγιναν Ευχέλαια ειδικά για τους μαθητές της ενορίας μας, όπου συμμετείχαν προγραμματισμένα όλα τα σχολεία ξεχωριστά. Τα παιδιά μας, χρειάζονται ενίσχυση και ακμαίο ηθικό, να μη διστάζουν να κοιτάζουν μπροστά και ψηλά και πάνω απ' όλα να έχουν απόλυτη εμπιστοσύνη στο Θεό που είναι η πανοπλία όλων μας!

Συνεχίστηκαν με μεγάλη επιτυ-

χία οι συνεδρίες της Ακαδημίας Συναισθηματικής Αγωγής στις 10 Φεβρουαρίου και 10 Μαρτίου, πάντα ημέρα Τρίτη, από την ψυχοθεραπεύτρια, συγγραφέα, κ. Νέλη Βυζαντιάδου. Θέματά της, «Στο σεντούκι της αγάπης», γιατί η αγάπη έχει πολλές μορφές και «Αυτοπεποίθηση, Αυτοεκτίμηση και Αυτοεικόνα», αντίστοιχα στις δύο συνεδρίες.

Στα επόμενα τρία συνεχόμενα Σάββατα του Φεβρουαρίου, ψυχοσάββατα, 14, 21 και 28, καθώς και μετά τους Εσπερινούς της προηγούμενης ημέρας, Παρασκευής, εψάλησαν τρισάγια υπέρ αναπαύσεως των προσφιλών μας προσώπων. Εμείς προσευχόμαστε γι' αυτούς κι αυτοί μεσιτεύουν για μας. Δεν είναι εύκολο ν' αντιμετωπίσει κανείς το θάνατό τους. Έχουμε τη βεβαιότητα ότι οι κεκοιμημένοι μας συνεχίζουν να ζουν και ότι θα έλθει κάποτε η στιγμή που θα αναστηθούν κι εκείνοι και όλοι μας. Διατηρούμε ζωντανή μέσα μας την ελπίδα της αναστάσεως και την προσδοκία της αιώνιας ζωής, που είναι και το μόνο που μπορεί να μας παρηγορήσει.

Η πρώτη Κυριακή της Σαρακοστής ήταν η Κυριακή της Συγχωρήσεως. Ο Εσπερινός της Συγχωρήσεως τελέστηκε το πρωί μετά την Θεία Λειτουργία. Συγχωρέσαμε και συγχωρεθήκαμε. Όταν η Μεγάλη Τεσσαρακοστή φθάνει, έπειτα από έναν ολόκληρο χρόνο, είναι σαν ν' ανοίγει η πύλη του επίγειου παραδείσου. Γιατί η Σαρακοστή είναι παράδεισος στην αγία γη της Εκκλησίας. Μας καλεί κοντά της με καλοσύνη και μας παροτρύνει να σπάσουμε το προσωπίο της υποκρισίας και να σταθούμε μπροστά στο Δημιουργό μας γυμνοί. Έτσι όπως πραγματικά είμαστε, ατελείς, αδύναμοι, φτωχοί, βεβηλωμένοι. Ειδικά στην εποχή μας, οι προκλήσεις είναι πολλές και

επίμονες. Οι πειρασμοί παρόντες σε κάθε βήμα, σε όλους τους χώρους, σε κάθε συνάντηση και επικοινωνία. Είναι μεγάλη ανάγκη να στραφούμε προς τον εαυτό μας και να κάνουμε χώρο μέσα μας, να χωρέσουμε τους αδερφούς μας και όλον τον κόσμο, να συντριβούμε. «Της μετανοίας άνοιξον μοι πύλας, Ζωοδότα»!

Στο κατώφλι της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής το στάδιο των αρετών άνοιξε τις πύλες του, προτρέποντάς μας σε πνευματικό αγώνα. Εύκολα βλέπουμε τις αδυναμίες του διπλανού μας και προσπερνάμε τις δικές μας, όμως μόνο η αγάπη είναι αδιάσπαστα ενωμένη με την πίστη. Ο χριστιανός αγωνιστής ξέρει πολύ καλά πως πρέπει να είναι εφοδιασμένος με υπομονή, ελπίδα, αγάπη κι εμπιστοσύνη στο Θεό, ζητώντας πρώτα τη χάρη και τη βοήθειά Του, σε κάθε αγώνα.

Στο εβδομαδιαίο πρόγραμμα αυτής της περιόδου, συμπεριελήφθησαν οι Ώρες και το Απόδειπνο, καθημερινά, η Προηγιασμένη Τετάρτη απόγευμα και Παρασκευή πρωί, καθώς και οι τρεις Ακολουθίες των Χαιρετισμών στην Υπεραγία Θεοτόκο, που αναπέμπονται χαρμόсуνα κάθε Παρασκευή απόγευμα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Την Κυριακή 22 Φεβρουαρίου, είχαμε τη χαρά και την ευλογία να ιερουργήσει στον Ιερό μας Ναό, ο Μητροπολίτης μας κ. Φιλόθεος και να τελέσει τη χειροτονία του Διακόνου π. Ανδρέα Πετράκη, ο οποίος και διακονεί έκτοτε στο Ναό μας. Ας είναι ευλογημένος! Το απόγευμα της ίδιας μέρας άρχισαν οι κατανυκτικοί Εσπερινοί, με τις πνευματικές ομιλίες, που και φέτος, για τη Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, τελούνται μόνο στον Μεγαλοπρεπή Ναό του Πολιούχου Αγίου Δημητρίου. Σ' αυτόν τον Εσπερινό, νιώσαμε περήφανοι

απολαμβάνοντας τη συμμετοχή του βυζαντινού χορού της Ενορίας μας, στο αριστερό ψαλτήρι.

Καθαρά Δευτέρα, 23 Φεβρουαρίου, και η μεγάλη οικογένεια της Ενορίας μας γέμισε πολύχρωμους χαρταετούς, τον καταγάλανο ουρανό στο χώρο της κατασκήνωσης «**το Θαβώρ**». Μικροί - μεγάλοι, με σύμμαχο τον καλό καιρό, χάρηκαν και απόλαυσαν τα Σαρακοστιανά εδέσματα που ετοίμασαν με αγάπη, εθελοντές της Ενορίας.

Δεν άργησε να μπει ο πρώτος μήνας της άνοιξης και μαζί με το ελπιδοφόρο φως του ήλιου, ήρθε και η μέρα θριάμβου για την Εκκλησία μας, η Κυριακή της Ορθοδοξίας. Ημέρα δόξας, τιμής, λαμπρότητας, πανηγυρική και χαρμόσυνη. 1^η Μαρτίου, εορτάσαμε τη νίκη της εκκλησίας εναντίον των εικονομάχων, αλλά και εναντίον όσων επιχειρήσαν να τη μολύνουν με την πλάνη των αιρέσεων. Η εκκλησία θα συνεχίσει να λάμπει μέσα στην ιστορία, περισσότερο απ' τον ήλιο, για να μας φωτίζει και να μας καθοδηγεί.

Στη μέση της διαδρομής για το Πάσχα, την Κυριακή της Σταυροπροσκυνησεως, η Εκκλησία μας, υψώνει τον Τίμιο Σταυρό, για να πάρουμε δύναμη να συνεχίσουμε τον πνευματικό μας αγώνα. Μετά τον Γολγοθά, ακολουθεί πάντα η Ανάσταση. Προσκυνήσαμε το Σταυρό του Κυρίου μας, ζητώντας Του να ελαφρύνει το δικό μας καθημερινό σταυρό και να γεμίσει τις καρδιές μας με αγάπη, υπομονή και φως. Γιατί ο Σταυρός είναι δρόμος, είναι τρόπος ζωής.

Την Κυριακή 21 Μαρτίου, συμμετείχαμε στην Θεία Λειτουργία του Μ. Βασιλείου, που τελέστηκε υποδειγματικά, με σκοπό την καλύτερη κατανόηση των τελουμένων σ' αυτήν, αλλά και την ουσιαστικότερη συμμετοχή όλων, αφού μοιράστη-

καν βιβλιαράκια με την αντίστοιχη Θεία Λειτουργία σε όλους.

Λίγες μέρες μετά, ξημέρωσε η μεγάλη Θεομητορική και Εθνική εορτή. Στις 25 Μαρτίου γιορτάσαμε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου και την Εθνική Παλιγγενεσία του 1821. Γιορτές της ελευθερίας και οι δύο. Ευαγγελισμός - Ελληνισμός. «...Για του Χριστού την Πίστη την αγία και της Πατρίδος τη ελευθερία...» Όρθρος, Θεία Λειτουργία, Δοξολογία. Κράτησαν με καύχηση και περηφάνεια τα νιάτα των σχολείων της ενορίας τη σημαία μας και στόλισαν την εθνική γιορτή, υψώνοντάς την. Προ πάντων, ας μένει υψωμένη στην καρδιά μας. Της πρέπει τιμή, σεβασμός, αγάπη!

Πάντα κι όπου σ' αντικρίζω,
με λαχτάρα σταματώ,
υπερήφανα δακρύζω,
ταπεινά σε χαιρετώ. (Ι. Πολέμης)

Ο Μάρτης, έφτασε στο τέλος του με ακόμη μια ευλογία της εκκλησίας μας, όταν το απόγευμα της Δευτέρας, μετά την Ε' Κυριακή των Νηστειών, συμμετείχαμε στο μυστήριο του Ευχελαίου, προς ίαση των ψυχών και των σωμάτων ημών, ενώ οι όποιες προαιρετικές εισφορές διατέθηκαν για το ποιμαντικό έργο της ενορίας.

Σε μία εποχή όπου ο άνθρωπος είναι διαρκώς εκτεθειμένος σ' έναν καταγιισμό προκλήσεων και πειρασμών, η εκκλησία παραμένει πάντα «καταφύγιο». Κι εκείνος αγωνίζεται σ' όλη του τη ζωή να γίνεται όσο το δυνατόν αρτιότερος. Αγωνίζεται να προάγεται στην αρετή και στην τελειότητα.

Η οδοιπορία σαράντα ημερών προς τη Μ. Εβδομάδα, συνεχίζεται...! Καλό πνευματικό αγώνα! Καλή Ανάσταση!

Επιμέλεια:
Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Κι όμως γυρίζει!

Μέχρι τον 16^ο αιώνα (και λίγο αργότερα) οι άνθρωποι πίστευαν ότι η γη είναι το κέντρο του σύμπαντος και ο ήλιος περιφέρεται γύρω από αυτή. Η θεωρία αυτή ονομάστηκε γεωκεντρική, ενώ η ηλιοκεντρική θεωρία που είχε εισηγάγει ο Κοπέρνικος (1473-1543) πρέσβευε ορθότερα ότι ο ήλιος βρίσκεται στο κέντρο και η γη περιφέρεται γύρω του. Είναι γνωστή η ιστορία της καταδίκης του Γαλιλαίου (1564-1642) από την Ιερά Εξέταση, επειδή υποστήριξε την ηλιοκεντρική αστρονομία, καθώς και η φράση που ψιθύρισε φεύγοντας από το δικαστήριο «κι όμως γυρίζει» (οι κακές γλώσσες λένε ότι αυτό είναι μύθος).

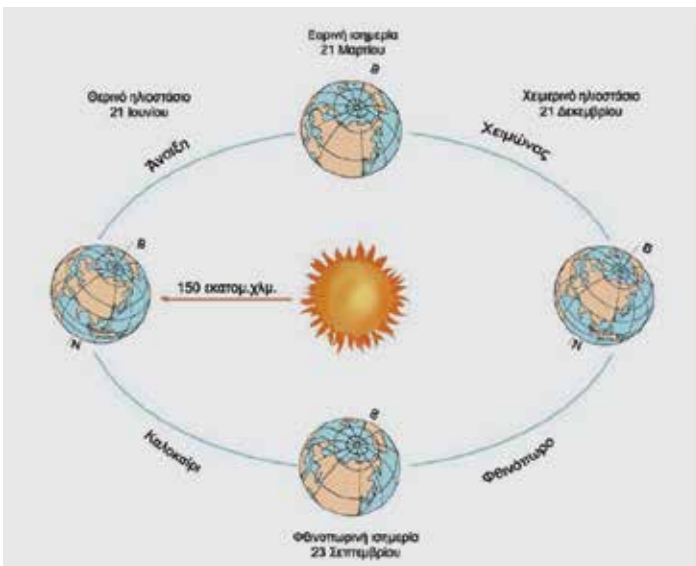
Αυτό που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό, είναι ότι ο Κοπέρνικος δεν είναι ο πρώτος ευρετής της ηλιοκεντρικής θεωρίας. Αντίθετα, μια παρόμοια ιστορία με την παραπάνω εκτυλίχθηκε τον 3^ο αι π.Χ., όταν ο Αρίσταρχος, αστρονόμος από τη Σάμο, διατύπωσε την γεωκεντρική θεωρία.

Η υπόθεση αυτή, είχε ιδιαίτερες φιλοσοφικές και θρησκευτικές συνέπειες, οι οποίες τάραξαν τα νερά στην σκέψη της εποχής. Συγκεκριμένα, ο στωικός φιλόσοφος Κλεάνθης, αγανακτισμένος με αυτές τις καινοφανείς θεωρίες, κατήγγειλε τον Αρίσταρχο για μέγιστη ασέβεια και αθεϊσμό, ενώ ζήτησε να παραπεμφθεί σε δίκη. Ο Αρίσταρχος, όμως, ήταν υπάλληλος στο Μουσείο της Αλεξάνδρειας, ένα χώρο ελεύθερης έκφρασης, όπου λόγιοι και επιστήμονες διεξήγαν έρευνες και εξέφραζαν ανοιχτά τις απόψεις τους, όσο ρηξικέλευθες κι αν ήταν, χωρίς κανέναν φόβο, αφού βρίσκονταν υπό την προστασία του βασιλέως της Αιγύπτου.

Παρόλα αυτά, η θεωρία του Αρίσταρχου δεν βρήκε υποστηρικτές και έτσι δεν επιβίωσε. Οι ίδιοι οι συνάδελφοί του στο Μουσείο, εναντιώθηκαν στην σκέψη του και διατύπωσαν επιχειρήματα κατά της ηλιοκεντρικής θεωρίας. Ο Αρίσταρχος δεν έπαθε τίποτα, η ιδέα του όμως

εγκαταλείφθηκε. Αντίθετα, ο Γαλιλαίος καταδικάστηκε, αναγκάστηκε να απαρνηθεί τα λεγόμενά του και υποχρεώθηκε σε κατ' οίκον περιορισμό. Παρόλα αυτά, οι δικές του ιδέες επιβίωσαν και έγιναν αποδεκτές από τους μεταγενέστερους επιστήμονες, καθιστώντας τον έναν ήρωα της σκέψης.

Επιμέλεια
Δημήτριος Χύτας
Ιεροψάλτης

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Κύριε, ο πεινασμένος νομίζει πως θέλει ψωμί, μα θέλει Εσένα. Ο διψασμένος θαρρεί πως θέλει νερό, μα ζητά Εσένα. Ο άρρωστος έχει την ιδέα πως αυτό που του λείπει είναι η υγεία, ενώ στην πραγματικότητα του λείπεις Εσύ. Όποιος απλώνει τα χέρια προς την ειρήνη, τα απλώνει προς Εσένα, που είσαι η μόνη Ειρήνη, στην οποία μπορούν να βρουν ανάπαυση οι καρδιές. Κι όταν ψάχνει για την αλήθεια, ψάχνει για Εσένα, την μόνη αλήθεια που αξίζει να μάθει κανείς.

Είπαν:

- Δεν είναι τα χρόνια στη ζωή σου που μετράνε, είναι η ζωή στα χρόνια σου. Λίνκολν.
- Το δύσκολο για έναν ηγέτη είναι να είναι δυνατός αλλά όχι αυταρχικός, ευγενικός αλλά όχι αδύναμος, τολμηρός αλλά όχι παλικαράς, προσεκτικός αλλά όχι αδρανής, μετρίοφρων αλλά όχι ντροπαλός, περήφανος αλλά όχι αλαζόνας, να έχει χιούμορ αλλά όχι σαχλός.
- Οι επιθυμίες είναι η πηγή της θλίψης.
- Δε ζούμε όπως θέλουμε αλλά όπως μπορούμε.
- Το εγώ λαχταρά την ποσότητα, η ψυχή την ποιότητα.
- Οι επαναστάσεις χτίζονται επάνω στην ελπίδα.
- Είναι αδύνατον να ξέρει κανείς την ιατρική, αν δεν ξέρει ακριβώς τι είναι άνθρωπος.
- Στους ανθρώπους περισσότερα είναι τα κακά από τα καλά.
- Η εκπαίδευση ποτέ δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι τελείωσε.

- Υπάρχουν ήττες πιο θριαμβευτικές από τις νίκες.
- Το κακό είναι κακό, είτε φαίνεται είτε δε φαίνεται.
- Η ζωή που φοβάται τη ζωή δεν είναι ζωή. (Μένανδρος)
- Οι περιστάσεις κυβερνούν τους ανθρώπους και όχι οι άνθρωποι τις περιστάσεις.
- Η πραγματικότητα δεν είναι όπως θα συνέφερε να είναι. Δεν είναι όπως θα έπρεπε να είναι. Δεν είναι όπως μου είπαν ότι είναι. Δεν είναι όπως θα ήθελα να είναι. Δεν είναι όπως θα είναι αύριο. Η πραγματικότητα είναι όπως είναι.
- Τίποτα δεν είναι δύσκολο, αρκεί να το καλοσκεφτείς.
- Ευτυχισμένος δεν είναι αυτός που δεν έχει προβλήματα, αλλά αυτός που ξέρει να τα αντιμετωπίζει.
- Ελευθερία σημαίνει υπευθυνότητα, γι' αυτό πολλοί την φοβούνται.
- Αν ένας άνθρωπος δεν έχει κάτι για το οποίο πρέπει να πεθάνει δεν πρέπει να ζει.
- Ο χρόνος αρχίζει όταν γεννιέται κάποιος και τελειώνει όταν πεθαίνει.
- Θάρρος είναι να γνωρίζεις τι να μη φοβάσαι.
- Δεν έχει σημασία σε τι κόσμο ζούμε, αλλά τι κόσμο έχουμε μέσα μας.
- Δίδαξε τη γλώσσα σου να λέει δε ξέρω και θα μάθεις περισσότερα.
- Οι κτίστες λένε πως οι μεγάλες πέτρες δεν στέκονται χωρίς τις μικρές πέτρες.

Επιμέλεια:
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΗ & ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Στο Θαβώρ & την Ιερά Μονή Ακριτοχωρίου

Το Σάββατο, 16 Μαΐου 2026 εορτάζει πανηγυρικά ο Ιερός Ναός του Σωτήρος Χριστού, στην ενοριακή κατασκήνωση «το Θαβώρ», με την ευκαιρία της αποδόσεως της εορτής της Σαμαρείτιδος.

Με ιδιαίτερη χαρά και πνευματική αγαλλίαση, σας προσκαλούμε να τιμήσετε με την παρουσία σας την πανήγυρη του Ιερού Ναού μας και να λάβετε μέρος στη χαρά της ενοριακής μας οικογένειας.

Κόστος συμμετοχής:

25€

Στην τιμή περιλαμβάνονται:

- Η μετακίνηση προς το Θαβώρ για την Πανηγυρική Θεία Λειτουργία.
- Η Μετακίνηση προς την Ιερά Μονή Ακριτοχωρίου
- Το Πρωινό
- Το μεσημεριανό φαγητό, το ποτό και το απογευματινό

Με αλεύρι και μεράκι!

Κέικ καρότου στο μπλέντερ χωρίς ζάχαρη

Υλικά για τη ζύμη για 20 κεκάκια

- 250 γρ καρότα καθαρισμένα και κομμένα
- 2 αυγά
- 100 ml ελαιόλαδο
- 150 ml μέλι
- 60 ml γάλα
- 1 κ.γ. εκχύλισμα βανίλιας
- 250 γρ αλεύρι για όλες τις χρήσεις
- 10 γρ μπέικιν πάουντερ
- 1/2 κ.γ. μαγειρική σόδα
- 1 κ.γ. κανέλα
- 1/4 κ.γ. γαρύφαλλο
- Μοσχοκάρυδο ή πιπερόριζα (προαιρετικά)
- Καρύδια ψιλοκομμένα (προαιρετικά)
- 500γρ αλεύρι για όλες τις χρήσεις
- 290ml χλιαρό νερό ή φυτικό γάλα
- 8γρ.ξηρή μαγιά
- 1 κ.ς. ζάχαρη
- 10 γρ. αλάτι
- 30 γρ. ελαιόλαδο

Υλικά για τη γέμιση

- 3-4 μεγάλες πατάτες βρασμένες
- 2 πράσα ψιλοκομμένα
- 2 κ.ς. μουστάρδα
- 1 κ.γ. ρίγανη
- 3 κ.ς. ελαιόλαδο
- Αλάτι, πιπέρι
- 1 κ.ς. μέλι

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Βάζουμε στο μπλέντερ τα καρότα, τα αυγά, το ελαιόλαδο, το μέλι, το γάλα και το εκχύλισμα βανίλιας. Χτυπάμε μέχρι να έχουμε ένα λείο και ομοιογενές μείγμα. Στη συνέχεια, προσθέτουμε το αλεύρι, το μπέικιν πάουντερ, τη μαγειρική σόδα και τα μπαχαρικά. Έπειτα, ανακατεύουμε απαλά με σπάτουλα ή για λίγα δευτερόλεπτα στο μπλέντερ. Ανακατεύουμε μόνο όσο χρειάζεται, ώστε να ενσωματωθούν τα υλικά. Με αυτόν τον τρόπο το μείγμα παραμένει αφράτο. Τέλος, μοιράζουμε το μείγμα σε θήκες για κεκάκια. Ψήνουμε σε προθερμασμένο φούρνο στους 180°C για περίπου 15- 20 λεπτά ανάλογα το μέγεθος.

Επιμέλεια
Ευαγγελία Κατραμίδου

« Είπε γέρων... »

Δύο αδέρφια άφησαν τον κόσμο για την αγάπη του Χριστού κι ακολούθησαν τον μοναχικό βίο. Ο ένας έγινε Ερημίτης. Ο άλλος διάλεξε τον ασφαλή ζυγό της υποταγής, για να σώσει την ψυχή του κι έγινε υπόδειγμα υπακοής. Έκανε πρόθυμα και με χαρά όπι τον πρόσταζαν οι άλλοι και γι' αυτό τον αγαπούσαν και τον σέβονταν.

Κάποτε ο Ερημίτης θέλησε να δοκιμάσει του αδελφού του την υπακοή, για να βεβαιωθεί πως όπι του έλεγαν γι' αυτόν ήταν αλήθεια. Τον πήρε μια μέρα να κάνουν ένα μικρό περίπατο κι επίτηδες τον παραπλάνησε ως το ποτάμι, που ήταν γεμάτο από κροκόδειλους.

- Πέσε μέσα και βγες στην απέναντι όχθη, πρόσταξε τον αδελφό του όταν έφτασαν κοντά, βέβαιος πως δεν θα το κατόρθωνε ποτέ, γιατί θα τον έτρωγαν οι κροκόδειλοι.

Ο καλός υποτακτικός όμως, χωρίς να βάλει κακό στον νου του, ρίχτηκε στο ποτάμι και πέρασε στην άλλη όχθη. Κανένα κακό δεν του συνέβη. Τα θηρία ημερωμένα του έγλειφαν τα πόδια. Ο Ερημίτης τα έβλεπε και απορούσε.

Ενώ επέστρεφαν στο Κοινόβιο, βρήκαν στον δρόμο ένα νεκρό γυμνό.

- Ας βγάλουμε από ένα ρούχο να τον ντύσουμε, πρότεινε ο Ερημίτης.

- Δεν προσευχόμαστε καλύτερα, μήπως τον αναστήσει ο Θεός; ζήτησε ο υποτακτικός.

Στάθηκαν κι οι δύο σε προσευχή και πραγματικά αναστήθηκε ο νεκρός. Ο Ερημίτης το πήρε πάνω του:

- Χωρίς άλλο, για την μεγάλη μου άσκηση έγινε αυτό το θαύμα, συλλογιζόταν.

Μα όταν έφτασαν στο μοναστήρι, ο ηγούμενος, που ήταν Άγιος άνθρωπος και του τα είχε αποκαλύψει όλα ο Θεός, δεν άργησε να τον βγάλει από την πλάνη του.

- Γιατί εξέθεσες τον αδελφό σου σε τέτοιο κίνδυνο; είπε στον Ερημίτη επιτιμητικά. Μάθε όμως πως χάρη στην υπακοή του αναστήθηκε ο νεκρός,

Ο Ερημίτης αναγνώρισε το σφάλμα του και ζήτησε συγχώρεση από τον Θεό και από τον αδελφό του.

Επιμέλεια
Λαφάρα Δήμητρα

Θαβώριος Λόγος

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος
Δελφών & Μιαούλη, τηλ.: 2310 828 989
www.inmetamorfoseos.gr

8^ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΔΙΗΜΕΡΟ

«Κρούν τα νταούλια»
όλοι μια παρέα!!!
Καλλιτεχνικό Διήμερο

17-18 ΜΑΪΟΥ

19:00 Παραδοσιακό γλέντι στο χώρο του
Ιερού μας Ναού

Σαρώστε αυτό το QR Code
και γίνετε μέλος της
κοινότητας (Μεταμόρφωση)
στο Viber.

Για περισσότερες πληροφορίες: 697 20 56 408

